

2Korinthe 12: 10: “In mijn zwakheid ben ik sterk”.

Orde van dienst:

Nieuw Liedboek 342: “In God de Vader op zijn troon”.

Wet

Psalm 143: 1, 2, 8

Gebed

Voor de kinderen: David: zwak en toch sterk.

GK 14

Lezen: 2Korinthe 11:1 - 12:10

Zingen: Psalm 18: 9

Tekst: 2Kor 12: 10: “In mijn zwakheid ben ik sterk”.

Preek

Liedboek 423 “Ach, blijf met uw genade”.

Gebed

Collecten

Sela: Gebed om vrijheid

Zegen

Voor de dienst:

Een tijdje terug kon je op Facebook vertellen welke figuur uit de Bijbel je vooral aansprak.

Met wie vergelijk je je graag.

Sommigen voelden vooral een band met Thomas. Zijn twijfel herkennen ze.

Anderen met David.

Zijn hartstocht naar God, maar ook zijn worstelen met verleidingen, herkennen ze.

Anderen voelen weer een sterke band met Jozua. Wat een leider!

Heeft u ook zo'n figuur uit de bijbel?

U voelt wel: dat zegt vooral iets over jezelf.

Ikzelf heb altijd een sterke band met Paulus gevoeld. Hij was mijn held.

Al vanaf toen ik 16 of 17 jaar was. Ja, jongens, ik was toen al erg braaf! ;-)

Dat heeft wat te maken met zijn naam.

Paulus heette eerst gewoon Saulus.

Maar mensen noemden hem al snel Paulus.

Paulus betekent “kleintje”.

Hij was blijkbaar een kleine man.

Nou, u ziet het wel, ik ben ook niet erg groot.

Ik sta nu natuurlijk op een podium, maar als ik in de hal naast mannen als Jochum Muurling of Rinke Larooy sta, dan voel ik me weer heel klein.

Alleen fysiek dan! ;-)

Daarnaast vond ik het ook geweldig mooi om te zien hoe Paulus de wereld rondtrok om over Jezus en over Gods genade te vertellen. Jarenlang heb ik zendeling willen worden.

In Gent, in België, heb ik dat even mogen zijn.

Mijn zwager, de broer van Aly, noemde mij ook vaak zo.

Als ik van hem een brief kreeg, dan stond daar als adres: “Aan de weleerwaarde en zeergeleerde heer ds. A.A. Kramer, apostel der Belgen.” ;-)

Maar het voornaamste is, dat ik mij zo herkende in wat Paulus zei over zichzelf. Over zijn zwakheid. Eerst was Paulus Saulus. Een trotse Farizeeër. Hoog op de religieuze ladder. Totdat hij Jezus leerde kennen. Zijn kruisdood voor zondaren.

Toen begreep Paulus: wat ben ik klein. Wat stel ik eigenlijk voor. Ik leef van genade.

Paulus leerde roemen in zijn zwakheid. Vandaag gaat het over een van mijn lievelingteksten van Paulus: "In mijn zwakheid, ben ik sterk".

Het lijkt er nu misschien op, dat de dienst, de preek, over mij zal gaan.
In ons kerkblaadje heb ik ook geschreven, dat de preek vandaag "over mij" gaat.
Dat vond u misschien wel aardig: de preek gaat altijd over wat wij als gemeente allemaal moeten en wat we goed doen of niet.
Nou kunnen wij eens lekker onderuitzakken en gaat het een keer over de dominee! ;-)
Over mij.
U snapt, dat ik u dat plezier graag zou gunnen.
Om mij heen merk ik dat mensen graag en veel over dominees praten. Soms waarderend, vaak heel kritisch. Soms erg denigrerend. Hele verjaardagen vol.
Dat vind ik eigenlijk heel erg.

Maar, u voelt hem al aankomen!, de preek gaat dan misschien over de prediker, over mij dus ook, maar ten diepste gaat het toch weer over u. Over ons allemaal
Over de vraag: waarom gebruikt God eigenlijk zwakke mensen om die mooie boodschap te brengen? Waarom geen sterke engelen?
En hoe ga je met hun zwakheid om?

Begrijp me goed: ik houd deze preek over deze tekst dus niet om mijzelf te verdedigen of om mijzelf boven alle kritiek te stellen of om te zegen dat dominees alles altijd goed doen. Nee, ook voorgangers kunnen teleurstellen. Zwak zijn. Hoe goed ze ook zijn opgeleid.
Ik houd deze preek omdat we nadenken over "Gemeenteopbouw". En in het kader van de opbouw van de gemeente is het evangelie, het woord van God, natuurlijk heel erg belangrijk.
Dat is ons voedsel.
Maar dat woord van God wordt wel gebracht door zwakke mensen.
Waarom doet God dat zo?
Dat leren we van Paulus: "In mijn zwakheid ben ik sterk".

Voor de kinderen: David.

Hij is jong. Geen wapenrusting. Geen blinkend zwaard. Geen grote spieren.
Wat kon hij tegen Goliath doen?
Toch verslaat David de reus Goliath.
Waarom gebruikt de HERE David daarvoor?
Omdat zo voor heel Israel duidelijk is, dat God de overwinning gegeven heeft.

Broeders en zusters, jongens en meisjes,

Stel je voor: je hebt geen werk. Je moet dus solliciteren. Je schrijft sollicitatiebrieven en je mag komen voor een sollicitatie gesprek.

Hoe doe je dat?

Nou, dat spreekt vanzelf: op je allermooist!

Je gaat jezelf verkopen: je mooiste pak of jurk. Je haar gewassen. Glanzend van de gel.

Mooie stropdas of ketting. Glanzende schoentjes. En je neemt een mooie C.V mee.

Een C.V is een curriculum vitae, zeg maar: een soort levensloop. Waar je geboren bent en op welke scholen je hebt gezeten. Welke diploma's je hebt en waar je nog meer gewerkt hebt.

Ja, en u begrijpt wel, dat je op zo'n C.V. alleen maar zoveel mogelijk mooie dingen zet.

Als je in de bak hebt gezeten of ontslagen bent wegens ongewenste intimiteiten of aan de drugs bent geweest, dan ben je wel stom als je dat erop zet. Kun je die baan wel vergeten!

Paulus is zo'n sollicitant!

Op zijn C.V. staat bijna alleen maar zwakheid.

Hij vertelt hoe hij eerst Jezus en de christenen heeft vervolgd. Hij vond zichzelf toen erg goed. Maar hij zat er juist helemaal naast!

Hij zegt, dat hij Jezus dient en dat die Jezus de grote Koning is en alle macht heeft in hemel en op aarde. Maar moet je eens zien wat Paulus allemaal overkomt: allemaal zwakheid! Hij leidt keer op keer schipbreuk. Hij zit jarenlang in de meest trieste gevangenissen. Hij is ziek. Hij wordt veroordeeld, gegeseld. Hij verdient wat centen als tentenmaker.

Keer op keer moet hij vluchten.

Op een nacht moet hij in Damascus vluchten voor de stadhouder.

Maar mensen hebben Paulus toen helpen ontsnappen. Door een raam in de muur hebben ze hem aan een touw in een mandje naar beneden laten zakken.

Stel je voor: een apostel van de almachtige God bungelt in een mandje aan een muur.

Wat een mislukking!

En, weet je, Paulus vertelt dit soort dingen ook nog gewoon. Hij zet dat allemaal in zijn C.V.

Wat stom: denk je dat mensen je nu nog geloven!??

Wat voor waardeloze god dient zo'n kerel?

Thema: **God gebruikt mensen.**

Die mensen zijn 1. zwak
2. sterk.

1. Paulus is in zijn brieven heel open over zichzelf. Vooral in zijn 2^e brief aan de Korinthiërs. Waarom doet hij dat?

Ja, dat heeft te maken met Paulus' band met de gemeente in Korinthe. Een jonge stad in het oude Griekenland. Het land van de filosofen. Van Plato en Aristoteles. Van cynici en sceptici. Van grote sporthelden. Van vuistvechters en discuswerpers. Het land waar de Olympische spelen zijn ontstaan. Land van grote redenaars en sterke Spartanen.

In dat land lag Korinthe.

Stad vol ambitieuze jongeren.

Maar Paulus' band met de gemeente in Korinthe was nogal moeilijk geworden.

Paulus heeft daar zo'n twee jaar gewerkt, heeft een gemeente gesticht en is verder gereisd.

Maar, toen Paulus weg was is het fout gegaan.

Er zijn andere predikers in de gemeente gekomen.

Maar die predikers waren uit op eigen eer. Ze wilden die kleine Paulus van zijn voetstuk stoten en zichzelf erop zetten. Ze waren jaloers.

Terwijl het nooit Paulus' bedoeling was om op een voetstuk te komen. Hij was altijd heel bescheiden over zichzelf. Hij leefde als tentenmaker en verdiende zo zijn eigen kostje. Hij wilde namelijk niet, dat de mensen in Korinthe zouden denken, dat hij het voor het geld deed. Om rijk te worden.

Hij kwam ook niet met mooie woorden en veel tamtam het evangelie in Korinthe brengen. Hij hing er niet de grote redenaar uit. Nee, hij schrijft: "Ik kwam bij u in al mijn zwakheid en was angstig en onzeker". Hij wilde alleen maar over Jezus vertellen. Jezus aan het kruis.

Die andere mensen, die in de gemeente kwamen werken, prezen zichzelf wel heel erg aan. Trots op hun kennis en spirituele ervaringen. Op zogenaamde visioenen, die ze gehad hadden en op hun geestesgaven. Hun welsprekendheid. Ja, ze konden zo goed spreken, dat de mensen zeiden: "Dát zijn nog eens apostelen! Wel wat anders, dan die kleine, verlegen Paulus! Heb je de laatste preek van Justus nog gehoord? Tjonge, wat een stem en wat een pathos heeft die kerel! En wat die allemaal heeft meegemaakt!!". Paulus noemt die mensen cynisch: "Superapostelen".

Als Paulus later weer eens in Korinthe komt, voelt hij de afstand.

Er was trots en veel ménselijke wijsheid.

Er was ook veel mis in het heilig wandelen met God: mannen uit de gemeente gingen naar de heidense offerfeesten en naar de tempelprostituees.

En tegelijk waren er verwijten naar Paulus toe.

Wat was hij eigenlijk klein en zwak vergeleken met al die grote Grieken die het zo goed konden zeggen. Ja, in zijn brieven wist wat hij zeggen moest, maar in zijn gewone optreden was hij vaak schuchter, verlegen bijna. Dan had hij niet van die grote woorden.

Als Paulus in Korinthe geweest is en dit allemaal heeft meegemaakt, stuurt hij een brief aan Korinthe. Die brief wordt ook wel de "tranenbrief" genoemd. De brief zelf hebben wij niet meer, maar Paulus noemt de brief wel. Kijk maar in 2 Korinthe 2: 4: "Toen ik u schreef was ik terneergeslagen en bedrukt en stonden de tranen in mijn de ogen. Ik wilde u geen pijn doen, maar u laten weten hoezeer ik u liefheb".

Paulus kan wel huilen.

Maar, waarom doet Paulus het dan niet net zo als die zogenaamde "superapostelen"?

Waarom gebruikt hij dan ook niet heel mooie woorden en klinkende volzinnen? Waarom vertelt hij dan niet over mooie, indrukwekkende ervaringen? Als die Grieken daar nu gevoelig voor zijn? Pas je een beetje aan, Paulus! Of kan hij dat niet?

Ja, hij zou dat best wel kunnen.

Hij sprak ook wel in tongen. Hij heeft ook heel bijzondere dingen meegemaakt. Zelfs een héél bijzondere ervaring! Zo'n 14 jaar geleden. Hij vertelt, dat hij toen een keer opgetrokken is geweest tot in de 3e hemel: "Ik was in een Paradijs en hoorde een schitterende taal. Of het nu écht gebeurde of in een visioen, dat weet ik niet meer. Maar het was heel bijzonder".

Ja, eigenlijk wil Paulus er niet over praten en er geen indruk mee maken en daarom vertelt hij dit alsof het over iemand anders gaat. Verder gaat Paulus niet.

Hij zou dus, net als die superapostelen, veel indruk kunnen maken met mooie woorden en bijzondere ervaringen. Nog mooier dan zij.

Waarom doet hij dat dan niet?

"Omdat", zegt Paulus, "God een doorn in mijn vlees heeft gestoken".

Een doorn, een splinter, in het vlees. Wat bedoelt Paulus daarmee? Wat is dat?

Ja, daar is al veel over gezegd. Sommigen zeggen: 'Het is een bepaalde ziekte. Paulus had epilepsie of zoiets of misschien veel last van migraine-aanvallen. Of hij had een spraakgebrek of hij had een oogziekte en zag slecht'. Anderen zeggen: "Paulus had homofiele gevoelens en voelde zich daardoor voortdurend zondig".

Toch moet het iets anders zijn, want nergens lezen we over een ziekte o.i.d.

Eigenlijk legt Paulus zelf uit wat hij bedoelt: die doorn in zijn vlees is "een engel van satan, die hem met vuisten slaat".

Wat bedoelt hij?

Nou, dit: u begrijpt wel, dat de satan niet stil zit terwijl Paulus het evangelie over Jezus in heel de wereld aan het vertellen is. Nee, die zal proberen om Paulus aan alle kanten dwars te zitten en te verleiden. En dat lukt hem aardig!

Want moet u eens zien wat een tegenslagen Paulus ondervindt: De joden zitten hem voortdurend op zijn nek. Zij maken Paulus verdacht en proberen hem te doden. Paulus met zijn verhaal over die gehate Jezus, de Nazoreeër. Wel 5 keer hebben de joden hem de 40 min 1 slagen met de gesel gegeven. Drie keer is hij met de roede gezeseld. Verschillende keren heeft hij in de gevangenis gezeten. Soms maandenlang. Hij was vaak in doodsgevaar. Hij heeft schipbreuk geleden in volle zee. Hij heeft gevaarlijke rivieren overgestoken. Is door rovers overvallen. Hij was in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders. Er waren vele nachten zonder slaap, dagen met honger en dorst. Kou, naaktheid.... En daarnaast nog alle zorgen over de verschillende gemeenten waar Paulus voor zorgde. (11: 23-28).

Een doorn in het vlees.

Daarbij kun je ook nog denken aan Paulus' strijd tegen zijn eigen zonden en zwakheden. Want met "vlees" bedoelt Paulus ook bijna altijd het zwakke vlees. De oude mens, die heel vatbaar is voor verleidingen. In Romeinen 7 klaagt Paulus daar ook over: "Ik ben vlees, verkocht onder de zonde".

De satan beukt op Paulus in. Haat, tegenstand, vervolging, verleidingen, teleurstellingen..., het houdt maar niet op.

De HERE heeft blijkbaar niet tegen satan gezegd: "Satan, je doet wat je wilt, maar van mijn dienstknecht Paulus blijf je af! Hé m laat je voortaan met rust!".

Het zou kunnen: de HERE noemt Paulus ergens zijn "uitverkoren werktuig". Ja, en zou de HERE dan niet zuinig zijn op dit "uitverkoren werktuig"?

Blijkbaar niet.

Waarom niet?

Waarom krijgt satan zoveel ruimte. Ja, krijgt hij zoveel ruimte in zo veel levens. Want Paulus is niet de enige, die tegen haat en vervolging en verleidingen aanloopt!

Waarom?

Ook op die vraag geeft Paulus een antwoord: Die doorn in zijn vlees, die satan, al die pijn en strijd, die is er in Paulus' leven, "Om te verhinderen, dat ik mezelf zou verheffen...".

Paulus bedoelt: God herinnert me er zo aan, dat ik maar een kleine zwakke man ben.

Een zwakke David tegenover een machtige Goliath.

Dat bedoelt Paulus: het is een doorn in zijn vleés.

Dus een doorn, die Paulus eraan herinnert, dat hij ook maar een zwak mens is.

Jullie kennen dat wel, jongens en meisjes:

Als je een wandeling maakt, kan er een steentje in je schoen komen. Bij iedere stap doet het pijn. Zo, dat je eigenlijk niet kunt lopen. En als je een splinter in je vinger hebt, doet dat pijn bij alles wat je vastpakt.

Zo zit er bij iedere stap, die Paulus doet en bij elk woord, een doorn, een splinter in zijn vlees, die hem steeds laat weten: "Je bent maar een mens, Paulus, een zwak mens".

Paulus heeft daarmee geworsteld. Onder tranen. En hij heeft wel drie keer gebeden: "Here, haal die doorn uit mijn vlees!". Drie keer. Dus heel intensief. Want zonder die doorn zou hij veel meer voor de HERE kunnen doen. Zonder al die vervolgingen. Zonder zijn eigen zonden en vallen. Zoals je ook een steentje uit je schoen haalt, dan kun je veel beter lopen.

Dit gebeurt in de hele bijbel: de Here gebruikt steeds weer zwakke mensen. Een Noach, die een kolossale ark bouwt, maar even later dronken in zijn tent ligt. David, de man naar Gods hart, maar wat bleek hij niet vaak zwak. Petrus, Thomas... noem maar op. Geen superouderlingen of superdiakenen. Ook geen superdominees.

En wees gerust: daar hebben zijzelf elke dag weer nog het meeste last van.

Elke dag moeten wij, net als u, op onze knieën voor God en bidden om genade.

2. Wat was het antwoord van God? Heeft Hij Paulus' gebed verhoord? Je zou verwachten van wel. Als hij toch van iemand het gebed zou verhoren, dan toch zeker van Paulus wel. Want wat had hij niet veel voor de Here over!

Maar het lijkt erop, dat de Here zijn gebed niet verhoort.

Want Paulus smeekt: "Here, haal die doorn uit mijn vlees weg!".

Maar de Here zegt: "Dat doe ik niet. Je hebt niet meer nodig dan mijn genade, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid".

De Here zegt dus "nee". Die doorn mag jouw blijven steken en satan mag je blijven slaan. n.

Maar tegelijk is zijn antwoord daardoor: "Ja".

Hoe kan dat?

Omdat Paulus zijn zwakheid zag als een blokkade voor het evangelie. De mensen lachten om die kleine Paulus. Wat was hij zwak. Geen groot spreker. Geen diepe wijsheden.

Stel u voor: al die schipbreuken, de gevangenschappen, de spot, de geselingen, zijn eigen zonden, dat hij niet kon spreken, dat hij maar een klein mannetje was en niet zo groot en flitsend als die mooie sterke Grieken...dat was positief voor het evangelie!

Hoe kan dat nu??!

Zijn mooie sterke mensen, die het allemaal mooi kunnen zeggen, niet veel beter?

Dat zie je ook in allerlei reclames: als er reclame voor shampoo wordt gemaakt, dan gebeurt dat door mooie vrouwen met prachtig, vol haar. Als je dure auto's wilt verkopen, moet je daar een jonge knappe kerel bij zetten. Of een topvoetballer, die er ook nog leuk uitziet.

En verkopers moeten een snelle babbel hebben. Politici krijgen een media-training.

Maar de HERE gebruikt gewone mensen. Vissers, slaven, ex-farizeeers, enzovoort.

Allemaal onvolmaakte mensen.

Zelfs op de beste dominee of de ijverigste ouderling is vaak nog wel iets aan te merken. Zo van: ja, dat doet hij wel aardig, maar dat doet hij niet of veel te weinig.

Een doorn in het vlees. Wat is er veel zwakheid.

Waarom doet de Here dat zo?

Dat staat in de woorden: "Je hebt niet meer nodig, dan mijn genade, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid".

Wat betekent dat?

Een paar dingen:

1. Het betekent, dat het allemaal alleen maar moet gaan over het evangelie. Over Jezus Christus, en die gekruisigd. Omdat je daarin juist God leert kennen. Nergens blijkt zo helder wie God is als op Golgotha: zo rechtvaardig, zo trouw, en zo vol liefde. Daar blijkt ook hoe anders deze God is: niet trots, niet vol jalousie of zonden of eerwraak, zoals de Griekse goden. Hij is vol vergeving. Vernedert zichzelf, wordt zelf zwak, tot op het kruis.

Daar moet het over gaan in onze gesprekken. Over deze God. Niet over mensen.

Ja, dat wil de duivel natuurlijk heel graag. Praat vooral over die zwakke mensen.

Want dan gaat het tenminste niet over die God met zijn liefde en zijn genade.

2. Daar zit dit aan vast: mensen moeten het evangelie geloven om het evangelie zelf. Ze moeten niet Paulus bewonderen omdat hij het allemaal zo goed kan zeggen. Ze moeten deze God gaan bewonderen!

Die Grieken waren gek op atleten en grote filosofen. Op mooie redevoeringen.

Ook in die tijd draaide alles om de kijkcijfers.

En wat doet God in die cultuur?

De HERE zet daar Paulus neer. Die kleine zwakke man!

Met vrezen en beven stapt hij de stad Korinthe binnen.

Waarom?

Dat heb ik al eens genoemd.

Johannes Calvijn noemde dit: "Een oefening in gehoorzaamheid".

Hij bedoelde: God zou naar ons toe kunnen komen door sterke engelen te sturen. Stralende hemelwezens met een vlammend zwaard.

Of door ons te imponeren met mooie, volmaakte mensen.
Of hij zou de hemel open kunnen zetten, zodat we Hem zouden zien in zijn hemelse kracht.
Maar dan zou je het evangelie aannemen omdat je niet anders kunt of omdat je het ziet of om die mooie mensen. Daar wil je bij horen!

Maar dat zou allemaal een vorm van dwang zijn.

Manipulatie.

Maar God wil niet dat je gelooft, omdat je moet of verleid wordt.

Hij wil dat je zijn liefde ziet, zijn goedheid en dat je ziet hoezeer je die goedheid nodig hebt.

Daarom zet hij geen cherub met een vlamvend zwaard voor je neer, maar een zwakke prediker. Een ouderling, die ook met zijn zwakheid worstelt.

Het moet gaan over Jezus Christus aan het kruis.

Omdat op die plek Gods trouw en liefde je leven binnenkomt.

God wil geen strijder zijn, die jou onthoofd als je niet wilt geloven.

Hij wil een minnaar, een vader zijn, die naar jou liefde verlangt.

Dat heeft Paulus begrepen: hoe zwakker ik ben, hoe meer het over deze God zal gaan.

3. Daar zit nog iets aan vast: Paulus denkt dat al het lijden, dat hij tegenkomt (gevangenis, geselslagen, schipbreuk, de haat, dat hij maar een klein mannetje is, wat schuchter zelfs...) dat dat tegen het evangelie werkt: mensen lachen om hem. Maar het is juist andersom: uit het lijden van Paulus blijkt juist, dat Paulus het echt meent. Hij gelooft er rotsvast in. Anders zou hij dit er niet allemaal voor over hebben.

4. Die doorn in zijn vlees is ook om te voorkomen, dat Paulus zou kunnen denken, dat hij toch wel heel wat beter is, dan al die andere mensen. Hij zou trots kunnen worden en "zichzelf verheffen".

Want Paulus had veel gestudeerd en hij had heel bijzondere ervaringen meegemaakt.

Hij zou zich zomaar meer kunnen voelen en niet mee kunnen voelen met de zwakheden van anderen.

Juist omdat Paulus elke dag tegen zijn eigen zwakheden aanloopt, zijn vlees, weet hij hoe moeilijk de strijd tegen de zonde en de satan is. Hij kent de kracht van de verleidingen van satan.

Hij zal dus niet zo snel zeggen: "Zit je nou nog aan die zonde vast? Nou, dat begrijp ik niet".

"Worstel je nou nog steeds met al die vragen....?".

"Heb je nou nog verdriet over je man? Hij is al een jaar geleden gestorven....!".

Of: "Waarom worstel je nou nog met al die verleidingen in de wereld, dat is toch verkeerd. Je moet je bekeren. Makkelijk zat!".

Wie zichzelf kent, zijn eigen strijd, zijn eigen vragen en zwakheid, eigen zonden en terugvallen in zonden, die zegt dat allemaal niet zo makkelijk. Die beseft hoe zwaar de strijd kan zijn en hoe hard de satan op mensenlevens kan inbeuken.

Die gaat naast mensen staan en voor hen bidden. Je wordt milder. En je moet er ook naast gaan staan, want hoe kun je anders je naaste helpen?

Zoals Jezus ook mens werd en daardoor ook kan meevoelen met onze zwakheden.

Hij kwam genade brengen. De open weg naar Gods koninkrijk.

Die genade mag ik u ook verkondigen.

Ik leef er zelf van.

U mag het daarom best wel eens over mij hebben. Zelfs lachen om mijn zwakheden.

Doen wij thuis ook. ;-)

Maar praat vooral veel over uw Koning.

Amen.